Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2025)0311

A mianmari politikai helyzet, többek között a rohindzsákat érintő humanitárius válság

Az Európai Parlament 2025. november 27-i állásfoglalása a mianmari politikai helyzetről, többek között a rohindzsákat érintő humanitárius válságról (2025/2986(RSP))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a Mianmarról és a rohindzsák helyzetéről szóló korábbi állásfoglalásaira,

– tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és Közgyűlésének Mianmarról és a rohindzsákról szóló határozataira,

– tekintettel a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége (ASEAN) vezetőinek 2021. április 24-i jakartai találkozóján elfogadott, a mianmari helyzetről szóló ötpontos konszenzusra,

– tekintettel a népirtás bűntettének megelőzéséről és megbüntetéséről szóló 1948. évi ENSZ-egyezményre,

– tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. évi ENSZ-egyezményre és annak 1967. évi jegyzőkönyvére,

– tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, valamint az Egyesült Államok, Ausztrália, Kanada, Új-Zéland, Norvégia, Dél-Korea, Svájc, Kelet-Timor és az Egyesült Királyság kormányának a mianmari emberi jogi és humanitárius válság kezeléséről szóló, 2025. január 6-i közös nyilatkozatára,

– tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által az Európai Unió nevében tett, a mianmari katonai puccs negyedik évfordulójáról szóló, 2025. január 31-i nyilatkozatra,

– tekintettel a Mianmarral/Burmával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2013/184/KKBP határozat módosításáról szóló, 2025. április 25-i (KKBP) 2025/820 tanácsi határozatra[1],

– tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az EU nevében tett, egyes országoknak a mianmari/burmai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekhez történő csatlakozásáról szóló, 2025. május 16-i nyilatkozatára,

– tekintettel a Parlament Emberi Jogi Albizottságának 2025. szeptember 16–18-i bangladesi látogatására,

– tekintettel az ASEAN emberi jogi parlamenti képviselőinek és az Európai Parlament képviselőinek 2025. október 17-i közös nyilatkozatára, amelyben határozottabb uniós fellépésre szólítanak fel a mianmari junta választásainak elutasítása és a humanitárius védelem prioritásként való kezelése érdekében,

– tekintettel az ENSZ mianmari emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadójának 2025. október 20-i jelentésére,

– tekintettel az ASEAN vezetői által 2025. október 26-án Kuala Lumpurban elfogadott, „Az ötpontos konszenzus végrehajtásának felülvizsgálata és a végrehajtásról kapcsolatos határozat” című dokumentumra,

– tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,

– tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (2) és (4) bekezdésére,

A. mivel 2021. február 1-jén a mianmari hadsereg a mianmari alkotmányt egyértelműen megsértve letartóztatta Vin Mjint elnököt és Aung Szán Szu Csí államtanácsost, és államcsíny útján megszerezte a hatalmat a kormány törvényhozó, igazságszolgáltatási és végrehajtó ágai felett; mivel 2021 augusztusában Min Aung Hlaing főparancsnok miniszterelnöknek nyilvánította magát, és jóval az eredetileg bejelentett határidőkön túlra meghosszabbította a szükségállapotot;

B. mivel 2021. február 1-je óta politikusokat, kormányzati tisztviselőket, civil társadalmi képviselőket, vallási szereplőket, békés tiltakozókat és újságírókat tartóztattak le jogellenesen vagy helyeztek házi őrizetbe; mivel az ENSZ mianmari emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadójának legutóbbi jelentése megállapítja, hogy a puccs óta közel 30 000 embert tartóztattak le, és 2025 októberében továbbra is több mint 22 000 politikai fogoly van rács mögött; mivel a

[1] HL L, 2025/820, 2025.4.28., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/820/oj.

puccs óta legalább 1 853 ember, és 2025 januárja és júliusa között több mint 70 további személy halt meg fogságban;

C. mivel a junta drámai mértékben növelte válogatás nélküli légi bombázásait, tüzérségi csapásait és a polgári infrastruktúrát – többek között iskolákat, klinikákat, kolostorokat, a lakóhelyüket elhagyni kényszerültek táborait és lakóházakat – célzó gyújtogatásait, több mint 100 000 civil lakóházat semmisített meg, és a puccs óta legalább 7 300 polgári személyt ölt meg; mivel a junta továbbra is kényszersorozást alkalmaz – többek között fiatalokkal szemben is –, miközben önkényes letartóztatásokat, kínzásokat, bírósági eljárás nélküli kivégzéseket, erőszakos eltüntetéseket és szexuális erőszakot követ el;

D. mivel a mianmari fegyveres konfliktus és emberi jogi jogsértések miatt mintegy 3,6 millió ember kényszerült lakóhelye elhagyására; mivel 2025 elején az ENSZ becslése szerint 19,9 millió ember szorult humanitárius segítségre, és ez a szám a 2025. márciusi földrengést követően 21,9 millióra nőtt;

E. mivel a helyzet tovább romlott a 2025. március 28-i pusztító, 7,7-es erősségű földrengés után, amelyet követően a junta erői megakadályozták a humanitárius segítség célba juttatását, megfenyegették és zsarolták a segélyszervezetek munkatársait, egészségügyi felszereléseket koboztak el és folytatták a légicsapásokat és a nehézfegyverekkel elkövetett támadásokat a polgári és katasztrófa sújtotta területeken, anélkül hogy intézkedéseket tettek volna a polgári lakosság védelmére, így 2025 a puccs óta a légitámadások szempontjából a leghalálosabb év lett;

F. mivel Mianmarban egyre mélyül a gazdasági válság, amelynek következtében jelentős GDP-veszteség, hiperinfláció, a valuta összeomlása, az élelmiszer-ellátás bizonytalansága és szegénység sújtja a lakosság nagy részét, tovább súlyosbítva a folyamatban lévő humanitárius tragédiát;

G. mivel 2021 áprilisában az ASEAN vezetőinek találkozóján ötpontos konszenzus született a mianmari helyzetről; mivel az EU támogatja az ASEAN diplomáciai szerepét és arra irányuló erőfeszítéseit, hogy véget vessen a mianmari erőszaknak, és visszaadja a hatalmat egy demokratikusan megválasztott polgári kormánynak; mivel az ASEAN-országok hivatalosan hangsúlyozták, hogy a választások előtt meg kell szüntetni az erőszakot és inkluzív politikai párbeszédet kell folytatni; mivel a valódi nemzeti megbékélés, béke és demokrácia csak akkor érhető el, ha a katonai junta lemond a hatalomról és helyreáll a polgári kormányzás, a kisebbségi jogok védelme és a civil társadalom részvétele, valamint garantálják a múltbeli visszaélésekért való elszámoltathatóságot;

H. mivel Mianmarban a – túlnyomórészt muszlim – rohindzsa kisebbség több mint öt évtizede szenved az államilag irányított marginalizálástól; mivel a mianmari hadsereg a rohindzsákat kegyetlen erőszaknak tette ki, amely emberiesség elleni bűncselekménynek és háborús bűncselekménynek minősül; mivel az 1982. évi mianmari állampolgársági törvény értelmében a rohindzsákat a hatóságok nem tekintik állampolgároknak, és így a világ legnagyobb hontalan népességét képviselik; mivel a becslések szerint 600 000 rohindzsa továbbra is Rakhajn államban rekedt, üldöztetésnek és erőszaknak van kitéve a szabad mozgást lehetővé nem tevő táborokban és falvakban, elzárva a megfelelő élelemhez, egészségügyi ellátáshoz, oktatáshoz és megélhetéshez való hozzáféréstől;

I. mivel Rakhajn államban 2024 óta drámaian fokozódott az erőszak, és a junta, az Arakan Hadsereg és a rohindzsa fegyveres csoportok mind részt vettek az emberi jogok súlyos megsértésében, beleértve a tömeggyilkosságokat, a rohindzsa férfiak és fiúk kényszertoborzását, a lefejezéseket, a rohindzsák lakta és a rakhajni falvak elleni gyújtogatásokat, a polgári lakosság elleni dróntámadásokat és a lakóhelyüket elhagyni kényszerültek táborai elleni támadásokat; mivel 2024 és 2025 novembere között mintegy 150 000 rohindzsa menekült Bangladesbe az erőszak növekedése miatt;

J. mivel Banglades továbbra is közel egymillió rohindzsa menekült számára nyújt menedéket Cox’s Bazarban és Bhasan Char szigetén; mivel a humanitárius segítségnyújtás a globális finanszírozás drámai összeomlását követően válságszintre került; mivel a folyamatos humanitárius segítségnyújtás és az uniós szerepvállalás szükséges és elengedhetetlen a rohindzsák túléléséhez; mivel az önkéntes, biztonságos és méltóságteljes visszatérés kilátásainak hiánya miatt a rohindzsák kényszerű lakóhelyelhagyása tartós, kétségbeesésük pedig egyre mélyül;

K. mivel hiteles ENSZ-szervek, emberi jogi és nyomozó szervek, valamint az ENSZ különleges előadója dokumentálták a mianmari nép elleni széles körű és szisztematikus támadásokat, amelyek sok esetben a nemzetközi jog szerinti, emberiesség elleni bűncselekményeknek és háborús bűncselekményeknek minősülnek, és hangsúlyozták az elszámoltathatóság szükségességét;

L. mivel az EU és tagállamai következetesen szorgalmazták a rohindzsák elleni bűncselekményekért való felelősségre vonást, és támogatták a nemzetközi igazságszolgáltatási folyamatokat; mivel 2024 novemberében a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) ügyésze elfogatóparancsot kért Min Aung Hlaing mianmari főparancsnok ellen, amely továbbra is függőben van az NBB előtt; mivel a súlyos jogsértések továbbra is büntetlenül maradnak;

M. mivel az EU a 2021-es katonai puccs óta fokozta a Mianmarral szembeni korlátozó intézkedéseit, és eddig nyolc szankciócsomagot fogadott el a mianmari katonai rezsim ellen; mivel ezek a szankciócsomagok magukban foglalják a személyekre vonatkozó beutazási tilalmakat, a megfigyelési berendezések tilalmát, a fegyverembargót, a kettős felhasználású termékek exporttilalmát, a személyek és szervezetek vagyoni eszközeinek befagyasztását;

N. mivel a mianmari katonai hatóságok továbbra is korlátozzák az internet-hozzáférést, országos és helyi szinten leállítják az internetszolgáltatást, a 2025. évi kiberbiztonsági törvény révén bűncselekménnyé nyilvánítják az online véleménynyilvánítást, betiltják a virtuális magánhálózatokat, cenzúrázzák a digitális platformokat, és letartóztatják azokat, akik online kifejezik eltérő véleményüket, súlyosan aláásva a véleménynyilvánítás szabadságát és az információhoz való hozzáférést;

O. mivel 2025. július 29-én a junta elfogadta a többpárti demokratikus általános választások akadályozással, zavarral és megsemmisítéssel szembeni védelméről szóló drákói törvényt, amely bűncselekménnyé nyilvánítja a választási folyamat bírálatát azáltal, hogy betilt minden, a választási folyamatot „megzavarónak” ítélt beszédet, szervezett gyülekezést vagy békés tiltakozást; mivel e törvény hatálybalépését követően több mint 40 politikai pártot oszlattak fel; mivel e törvény megsértése akár 20 évig terjedő börtönbüntetést, sőt halálbüntetést is maga után vonhat;

P. mivel 2025 augusztusa óta a junta hatóságai e törvény alapján legalább 94 személyt, köztük négy gyermeket tartóztattak le online tevékenységük, valamint egyéb állítólagos „beavatkozások” mellett matricák vagy szórólapok terjesztése és beszédek tartása miatt; mivel 2025. szeptember 9-én Nay Thway-t hét év nehéz fizikai munkára ítéltek Taunggyiban (Shan állam), amiért Facebook-bejegyzésben bírálta a juntát; mivel 2025. október 29-én letartóztatták Zambú Tun Tet Lvin és Aung Csán Lu filmproducereket pusztán azért, mert egy választási propagandafilmet bíráló Facebook-bejegyzést „lájkoltak”;

Q. mivel a katonai junta a 2025. december 28-ra és 2026. január 11-re tervezett többfordulós, csalárd választások révén próbál legitimitást szerezni; mivel ezeket az illegitim választásokat az ország katonai junta által ellenőrzött részein és szisztematikus elnyomás jellemezte környezetben szervezik, beleértve az ellenzéki vezetők tömeges letartóztatását, a politikai pártok, például a Nemzeti Liga a Demokráciáért feloszlatását, az eltérő vélemények bűncselekménnyé nyilvánítását, az általános megfigyelést, a kijárási korlátozást, valamint újságírók, demokráciapárti aktivisták és emberijog-védők bebörtönzését;

1. határozottan elítéli a 2021. február 1-jén Mianmarban elkövetett puccsot és a junta erőszakos és törvénytelen uralmát, beleértve a mianmari hadsereg (Tatmado) által gyakorolt folyamatos elnyomást, valamint a polgári lakosság, az etnikai kisebbségek és a politikai ellenfelek ellen elkövetett súlyos emberi jogi jogsértéseket; felszólítja a Tatmadót, hogy teljes mértékben tartsa tiszteletben a 2020. novemberi demokratikus választások eredményét, haladéktalanul állítsa vissza a polgári kormányt, vessen véget a szükségállapotnak, hagyjon fel a békés tüntetőkkel szembeni erőszak alkalmazásával, tartsa tiszteletben a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadságához való jogot, és tegye lehetővé, hogy valamennyi megválasztott parlamenti képviselő korlátozások nélkül betölthesse megbízatását;

2. mély aggodalmát fejezi ki a junta által alkalmazott brutális elnyomási módszerek miatt, beleértve a kényszersorozást, a kínzást, a bírósági eljárás nélküli kivégzéseket, az erőszakos eltüntetéseket, az önkényes fogva tartást, a szexuális és nemi alapú erőszakot és a rendszerszintű büntetlenséget;

3. azonnali tűzszünetre és az erőszak megszüntetésére szólít fel, ami a mianmari nép fenntartható, tartós és hosszú távú békéjének előfeltétele; hangsúlyozza, hogy amíg nem vetnek véget az erőszaknak Mianmarban, addig elképzelhetetlen egy átlátható és inkluzív választási folyamat; hangsúlyozza, hogy a félelem és elnyomás jelenlegi légkörében és minden nemzetközi normát megsértve megtartott választások nem tekinthetők szabadnak és tisztességesnek;

4. illegitimként elutasítja a junta által egyoldalúan szervezett választásokat, különösen a 2025 decemberére és 2026 januárjára tervezett általános választásokat, amelyek egyértelműen sértik a demokratikus normákat; hangsúlyozza, hogy nem kerülhet sor hiteles választási folyamatra, amíg a helyzetet elnyomás, tömeges lakóhelyelhagyás, folyamatos önkényes fogva tartás és az inkluzív politikai párbeszéd hiánya jellemzi; elítéli ezen illegitim választások eredményeit, amelyek a junta arra irányuló kísérletét jelentik, hogy nemzetközi legitimitást szerezzenek; megerősíti, hogy a béke és a demokrácia felé vezető hiteles út feltétele, hogy a katonai junta véget vessen az erőszaknak és átadja a hatalmat, lehetővé tegye egy polgári átmeneti hatóság létrehozását, helyreállítsa a demokratikus intézményeket és visszahelyezze a legitim polgári vezetőket;

5. elítéli a politikai pártok bejegyzéséről szóló törvényt és a többpárti demokratikus általános választások akadályozással, zavarral és megsemmisítéssel szembeni védelméről szóló törvényt, amelyek a kirívó politikai és társadalmi elnyomás eszközei, és felszólít azok azonnali hatályon kívül helyezésére;

6. felszólít Vin Mjint elnök, Aung Szan Szú Csi államtanácsos és minden más olyan személy azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására, akiket megalapozatlan vádak alapján tartóztattak le, vagy akiket politikai indíttatású vádak alapján tartanak fogva;

7. támogatja a Pjidangszu Hluto képviseletében eljáró bizottságot és a nemzeti egységkormányt mint a mianmari nép demokratikus kívánságainak egyetlen legitim képviselőit; felhívja az ASEAN-t és a nemzetközi közösséget, hogy vonják be ezeket a valódi és inkluzív politikai párbeszédbe és a válság békés, a jogállamiság tiszteletben tartásán alapuló megoldására irányuló erőfeszítésekbe;

8. megerősíti Mianmar többnemzetiségű jellegét, és sürgeti a mianmari hadsereget, hogy teljes mértékben tartsa tiszteletben az egyes etnikai csoportok elidegeníthetetlen jogait; felszólít a hadsereg által az országban elkövetett bűncselekmények azonnali, szigorú, független és átlátható kivizsgálására és az elkövetők bíróság elé állítására;

9. ismételten elítéli a muszlim rohindzsa lakosságot érő folyamatos üldözést, tömeges lakóhelyelhagyást és az ellenük irányuló szisztematikus támadásokat; hangsúlyozza, hogy az EU továbbra is szorosan nyomon követi a katonai vezetésnek az országban élő kisebbségek, többek között a rohindzsák elleni fellépéseit; elítéli az állampolgársággal továbbra sem rendelkező rohindzsa kisebbség aránytalan szenvedését, amely egyre nagyobb diszkriminációval szembesül, és – a harcban álló felek között rekedve – nem fér hozzá érdemben a humanitárius segélyekhez;

10. határozottan elítéli a vallási kisebbségek, köztük a keresztények, a muszlimok és más vallási csoportok üldözését az országban; sürgeti a mianmari hadsereget, hogy vessen véget a vallási kisebbségekhez tartozó személyek meggyilkolásának és letartóztatásának, valamint az imahelyek bombázásának és felrobbantásának; mély aggodalmát fejezi ki az egyházak, mecsetek, kolostorok, iskolák és egészségügyi létesítmények elleni gyakori támadások, valamint vallási vezetők letartóztatása miatt; kiemeli a nemzetközi közösség növekvő aggodalmát a mianmari vallási kisebbségek ellen irányuló erőszakos támadások miatt; felszólít a vallásszabadság tiszteletben tartására Mianmarban;

11. hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell a rohindzsa válság kiváltó okaival, többek között a diszkriminációval, az állampolgárság megtagadásával és a politikai életből való kirekesztéssel; felszólít az 1982. évi állampolgársági törvény reformjára, amely megfosztja a rohindzsákat a mianmari állampolgársághoz való jogaiktól;

12. felszólít, hogy tegyenek erőfeszítéseket a rohindzsa lakosság méltóságteljes és biztonságos visszatérésének fenntartható javítása érdekében; felhívja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet a

rohindzsák nemzetközi támogatásának mozgósításában és az üldöztetésükért felelős személyek, különösen a mianmari hadsereg elszámoltathatóságának biztosításában; elismerését fejezi ki Bangladesnek a rohindzsa közösség több mint egymillió tagjának befogadásával nyújtott kulcsfontosságú támogatásáért és nagylelkűségéért, a hatalmas kihívások ellenére, valamint a Cox’s Bazar területén és Chittagong körzet helyi lakosságának a támogatások nyújtásában való részvételéért; ösztönzi a hatóságokat, hogy folytassák a rohindzsák életkörülményeinek javítására irányuló erőfeszítéseiket;

13. üdvözli az EU 2025 márciusában nyújtott humanitárius segítségnyújtását, amelynek keretében 32,3 millió EUR-t szántak a bangladesi rohindzsa menekültek számára, valamint fenntartható és kiszámítható finanszírozást kér a 2025–2026-os közös reagálási tervhez a kritikus finanszírozási hiány kezelése érdekében; hangsúlyozza azonban, hogy a humanitárius finanszírozás önmagában nem képes fedezni több mint egymillió menekült szükségleteit; hangsúlyozza, hogy a rohindzsák helyzetének hosszú távú és fenntartható javításához elengedhetetlen a mianmari válság megoldása, amely a rohindzsák meggyilkolásának, lakóhelyelhagyásának és súlyos humanitárius válságának kiváltó oka; e tekintetben felszólít a nemzetközi közösség és a régió országai által nyújtott humanitárius segítség növelésére; sürgeti az Egyesült Államokat, hogy folytassa a rohindzsáknak nyújtott jelentős humanitárius segélyét;

14. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy biztosítsanak szilárd finanszírozást a menekülttáborokban nyújtott pszichoszociális, egészségügyi és védelmi szolgáltatások számára, különösen a szexuális és nemi alapú erőszak áldozatai, a nők, a gyermekek és más kiszolgáltatott csoportok számára;

15. hangsúlyozza, hogy az uniós tagállamoknak és a társult országoknak fenn kell tartaniuk az embargót valamennyi fegyver, lőszer és egyéb katonai, biztonsági és megfigyelési felszerelés és rendszer közvetlen és közvetett szállítására, értékesítésére és átadására – beleértve a tranzitot, a szállítást és a brókertevékenységet is –, valamint a kiképzésre, karbantartásra és egyéb katonai és biztonsági segítségnyújtásra; hangsúlyozza, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróságnak tovább kell vizsgálnia a helyzetet; kéri az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy sürgősen vezessen be globális fegyverembargót Mianmarral szemben;

16. felszólít a nemzetközi elszámoltathatósági mechanizmusok, többek között a Mianmarra vonatkozó független vizsgálati mechanizmus és a Nemzetközi Bíróság előtti eljárások erőteljes támogatására; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy továbbra is támogassák a Nemzetközi Büntetőbíróságot annak érdekében, hogy az akadálytalanul folytathassa kritikus fontosságú munkáját Mianmarban;

17. elítéli a nemzetközi szereplőket, különösen Oroszországot és Kínát amiatt, hogy politikai, gazdasági és katonai támogatást nyújt a mianmari juntának;

18. támogatja a puccsért, az atrocitásokért és a visszaélésekért felelős személyekkel, köztük a katonai parancsnokokkal, a gazdasági szervezetekkel és a fegyverszállítókkal szembeni célzott szankciók folytatását és kiterjesztését; felszólít a mianmari juntával szembeni szankciók kiszabására és a szankciók kijátszásának megakadályozására irányuló nemzetközi erőfeszítések megújítására és megerősítésére;

19. felhívja a Bizottságot annak garantálására, hogy a „fegyver kivételével mindent” rendszer semmilyen módon se kedvezzen a juntának, vagy pedig ideiglenesen vonja vissza e mechanizmust;

20. sürgeti, hogy nyújtsanak fokozott humanitárius segítséget a Cox’s Bazar területén (Banglades) tartózkodó rohindzsa menekülteknek, a mianmari belső menekülteknek és a thai–mianmari határ menti menekülteknek;

21. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az EU és az ASEAN közötti együttműködést egy olyan egységes válasz kialakítása érdekében, amely prioritásként kezeli az emberi jogokat és az igazságszolgáltatást Mianmarban; sürgeti az ASEAN-t, annak tagállamait és különösen a Mianmarral foglalkozó különmegbízottját, hogy proaktívan használják fel megbízatásukat azáltal, hogy szorosan együttműködnek az ENSZ különmegbízottjával, és bevonják az összes érdekelt felet, köztük a nemzeti egységkormányt, az etnikai szervezeteket, a női csoportokat és a civil társadalmi szervezeteket az inkluzív politikai folyamat előmozdítása és a válság fenntartható megoldásához való hozzájárulás érdekében;

22. felhívja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy rendszeresen számoljon be a Parlamentnek a mianmari fejleményekről, beleértve a vallási és etnikai csoportok helyzetét is;

23. megingathatatlan szolidaritását fejezi ki a mianmari néppel és legitim demokratikus képviselőivel, köztük a nemzeti egységkormánnyal, az etnikai forradalmi szervezetekkel és a civil társadalmi szervezetekkel a szabadságért, méltóságért és demokráciáért folytatott küzdelmükben; tiszteletét fejezi ki az elnyomás ellen küzdők bátorságának;

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Mianmar legitim elnökének és nemzeti egységkormányának, a Pjidangszu Hluto képviseletében eljáró bizottságnak, Mianmar államtanácsosának, a Tatmadónak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Bizottságnak, a Tanácsnak, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek,

az Egyesült Államok, Banglades, az Egyesült Királyság, Japán, India, Ausztrália és Kanada kormányának és parlamentjének, az ASEAN tagállamainak és a Kínai Népköztársaságnak, az ENSZ főtitkárának, az ASEAN főtitkárának, az ASEAN emberi jogokkal foglalkozó kormányközi bizottságának és az ENSZ mianmari emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadójának.